

29.

Haandværkets og Industriens Toldudvalg 1906.

Guld- og Sølvmedearbejder.

Der har i de sidste Aartier fundet en stærk Stigning Sted i Indførselen af Guld- og Sølvvarer fra Tyskland, ingenlunde fordi de tyske Frembringelser overgaa dansk Guld- og Sølvmedearbejde i Kvalitet, men fordi de aldeles overvejende ere Fabrikarbejde, tilvirkede ved Hjælp af Maskiner i stereotype Former, derhos ofte tynde og usolide, saaledes at de leveres til betydeligt lavere Priser end det danske, kunstindustrielle Arbejde.

Overfor den velhavende og kræse Forbruger kan dansk Guld- og Sølvmedearbejde meget vel hævde sin Plads i Konkurrencen med det fremmede; men uagtet Guld- og Sølvmedearbejde utvivlsomt i alleregentligste Forstand maa kaldes Luksus, findes der ogsaa blandt disse Varers Købere et anseligt Tal, der først og fremmest ser paa Prisen. Følgen heraf er, at de billige, tyske Frembringelser finde Købere, saaledes at den danske Guld- og Sølvindustri mere og mere mister sit indenlandske Marked af mere ordinære Genstande, der er en ganske nødvendig Basis for dets højere, kunstindustrielle Produktion; Resultatet, der i meget følelig Grad rammer Fagets Arbejdere, vil med de bestemte Toldsatser kun kunne imødegaas ved, at man her i Landet gaar ned til en tilsvarende Produktion af tyndt, ofte usolidt Fabrikarbejde, hvad der vil være ødelæggende for Fagets kunstindustrielle Standpunkt.

Under Trykket af denne Konkurrence er der fremkommet Ønsker om at hemme Indførselen fra Udlandet gennem en Skærpelse af de bestaaende Lovbestemmelser angaaende Sølv- og Guldvarers Stempling; men hvor ønskelig en saadan Skærpelse end er, saa vil den — hvis den da ikke skal føre til et faktisk Indførselsforbud — i det højeste kunne værne Publikum mod ligefremme Forfalskninger, men ikke afgive noget som helst Værn imod Fabrikskonkurrencen med Godtkøbsvarer. Mod denne vil kun en Forhøjelse af Indførselstolden kunne yde tilstrækkelig Beskyttelse.

Paa Guld- og Sølvmedefagets Vegne tillade vi undertegnede os derfor at henvende os til Regering og Rigsdag med Andragende om, at den nuværende Told paa Sølv- og Guldarbejder — 33 Øre Pundet — maa blive væsentlig forhøjet. Vi tillade os at tro, at dette vort Ønske i og for sig vanskeligt vil møde Modsigelse; naar det ofte, endogsaa fra meget frihandelsvenlig Side, gøres gældende, at en Told paa 10 pCt. af Varesnes — endogsaa almindelige Forbrugsvarers — Værdi ikke kan kaldes urimelig, saa maa det sikkert kaldes besynderligt, naar saa udprægede Luksusvarer som Guld- og Sølvarbejder kunne indføres her til Landet for en Told, der svarer til 50 Øre for en Salgsværdi af Sølvvarer af 100—150 Kr. (altsaa $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ pCt.) og af Guldvarer af 1,800 Kr. (altsaa $\frac{1}{36}$ pCt.). Allerede finansielle Hensyn synes at opfordre til en væsentlig Forhøjelse af saa lav en Told.

Hertil kommer saa Hensynet til vort Haandværk — dels til dets Udøveres, og særlig dets Arbejderes, Eksistens, dels til Bevarelsen af dets fra en graa Fortid nedarvede Ry for fortrinlig, kunstnerisk Fagdygtighed. Vort nærmeste Naboland, Sverige, har af saadanne Hensyn i 1879 fastsat Tolden paa Guld- og Sølvarbejder